

P-iekske

Chiro Mandelburcht

Maart 2003

Webpage: www.chiromandelburcht.com

Email: info@chiromandelburcht.be

Woordje van de redactie

Beste ouders en lieve leden,

Hier zijn we dan met ons nieuwe p-iekske (alweer de 3de editie). Door het lezen van deze editie, zal je terug op de hoogte zijn van alle Chiro-nieuwtjes; wat natuurlijk van levensbelang is. We vinden het zo belangrijk dat niet enkel de leden maar ook de ouders eens weten wat er in onze Chiro allemaal gebeurd, vandaar dit boekje.

In dit p-iekske vinden jullie ondermeer nuttige informatie over ons 40-jarig bestaan. Zoals gewoonlijk heeft ons hoofd jullie het een en ander te vertellen. Ook de leiding deed terug zijn best om een prachtig verslag neer te pennen. We hebben natuurlijk voor enkele grappig weetjes gezorgd en andere ontspannende zaken, lezen dus.

Het werkjaar is al volop bezig en dat merken wij ook. De leden vormen meer en meer een hechte groep, de gemengde werking doet ons allen goed.

We willen ook nog even vermelden dat we een nieuw webadres hebben, zodat je ons nu in enkele seconden kan opvragen. Dzjogge heeft dit alles gerealiseerd, dus geef deze jongen een blijk van waardering en surf als de bliksem naar :

**<http://www.chiromandelburcht.be>
(‘t is nie moeilijk)**

Dan rest ons enkel nog de leuke taak om jullie veel leesplezier te wensen en nog een Zalig Pasen zeker.

Greetz van Bas en Meggie

Woordje van het hoofd

Beste leden, ouders, oudleiding en chirosympathisanten,

Onze Chiro bestaat veertig jaar. Veertig jaren van mateloze inzet van de leiding. Veertig jaren van enorm enthousiasme vanwege de leden. Veertig jaren waarin we konden rekenen op hulp van allerlei mensen, waarvoor dank.

Hechte vriendschap, oeverloze leute, het samenhorigheidsgevoel in de groep en nog veel meer van dit positiefs vormden de Chiro doorheen al die jaren tot wat ze op heden is.

De huidige leidingsploeg zal samen met de volwassen begeleiding ervoor zorgen dat al dat positiefs uit het verleden doorgezet zal worden in de toekomst. Terugblikkend op alle positieve zaken uit het Chiro-verleden zullen wij met onze inzet van heden ervoor zorgen dat de toekomst van onze Chiro verzekerd is. We hopen dan natuurlijk ook dat onze Chiro mag blijven groeien en dat de jongens én meisjes nog vele jaren die hechte vriendschap en dat samenhorigheidsgevoel kunnen ervaren, want Chiro is meer dan spelen alleen.

Veertig jaar Chiro Mandelburcht, we zijn er fier op. Uiteraard willen we onze veertigste verjaardag niet onopgemerkt laten voorbijgaan. Op vrijdag 4 april en zaterdag 5 april vieren we deze verjaardag met onze heuse Chirofeesten, boordevol ambiance, leute en plezier. Ik hoop dat ik iedereen van wie de Chirovlam nog steeds brandt, mag verwelkomen op ons feestweekend.

Tot later,

Bridge

Belangrijk bericht: Het 40-jarig bestaan van Chiro Mandelburcht!

We hebben geweldig nieuws: dit jaar bestaat Chiro Mandelburcht 40 jaar en dat moet, wees nu eens eerlijk, gevierd worden. Het zal een groot feest worden voor de vele Chiro-sympathisanten.

Bij deze nodigen we jullie vriendelijk uit op vrijdag 4 en zaterdag 5 april.

Ons programma ziet er als volgt uit: 2 data, 2 locaties, 4 evenementen

Op vrijdag 4 april omstreeks 19u starten we ons programma met een streekbierenkaarting en een diavoorstelling. Dit alles vind plaats in onze lokalen, te bereiken via de Brigandstraat.

Op zaterdag 5 april start in het jeugdcentrum, ook gekend als "Don Bosco", Bollewerpstraat 3, om 13u het grote tafelvoetbaltoernooi. Doe mee (zie <http://www.chiromandelburcht.be>) of kom alvast een kijkje nemen. De avond wordt in diezelfde zaal afgesloten met onze gekende "Busselfuif". We zijn erin geslaagd om de gerenommeerde DJ Fax te strikken. Er is ook een heuse Message Wall zodat iedereen zijn hersenspinsels kan laten projecteren. We starten vanaf 21u en zullen waarschijnlijk doorgaan tot in de vroege uurtjes. Voor onze oudste leden, als jullie eens vriendelijk lachen naar jullie ouders zullen jullie zeker mogen komen.

Wij, de leiding, hopen alvast dat we jullie zeker op een van onze evenementen zullen aantreffen. Het zou ons mega veel plezier doen. Maak gerust reclame. Vertel het verder aan je burens, je collega's op het werk, je vrienden,... Nodig hen allen uit en kom samen eens langs. Het zal zo gezellig zijn.

Alvast bedankt,

De leiding

Hoe het begon...

Het is het jaar 1963. Op een zekere lenteavond roept pastoor Defoer een zestal jonge, frisse kerels bij hem. De gedachte speelde bij hem al geruime tijd in zijn hoofd om een Chirogroep op te richten: Mandelburcht. De zes zagen dat onmiddellijk zitten en besloten van wal te steken. Via het parochieblad konden 10-16 jarigen zich inschrijven om de zondag van 14 uur tot 17 uur te komen ravotten. En... het lukte. Op de eerste Chirovergadering waren er al direkt twintig! De leiding werd waargenomen door de volgende mensen: Frans Claerbout, die de touwtjes als hoofdleider in handen hield, geholpen door Hubert Lavens, Jozef Dewaele, Hubert Callens, Paul Maes en Jean-Pierre Denol. Om de veertien dagen was er vergadering. Alles begon boven de kerk, maar daarna werd er even Chiro gegeven aan de Kriekeschool. In 1964 besloten ook de meisjes om hun zondagnamiddag zinvol door te brengen. Chiro Ingelburcht was een feit. Vanaf 1969 nam Chiro Mandelburcht onderdak in de Duikerstraat, juist over de spoorweg. En na een reuze Breugelfeest in het jaar 1974 had men genoeg geld in het laatje om de huidige Chirolokalen aan de Gentstraat op te trekken. Met hulp van de leiding, ouders en vrijwilligers werd er onderdak bezorgd aan de reeds goed uitgegroeide Chirogroep. Intussen was het roer in handen gekomen van Hubert Lavens en het leiderskorps aangevuld met enkele andere enthousiastelingen: A. Eggermont, W. Vandendriessche, B. Pillen en R. Herreman. Chiro Mandelburcht werd op de O.L.V.-parochie een vaste waarde in de leefwereld van de jeugd tot op de dag van vandaag. Het eerste kamp ging door in de zomervakantie van 1964. Nukerke was "The place to be". Medepastoor Staf Colpaert werd de tweede proost vanaf 1975. Op 5 mei 1983 moesten we echter het triestige nieuws vernemen dat onze proost E.H. Staf Colpaert godvruchtig overleden was. Chiro Mandelburcht was zijn graaggeziene proost kwijt. Daarop voelde E.H. Joris Dejonghe zich bereid de taak als proost over te nemen. Rik Verbeke zet nog altijd die taak verder, hierin bijgestaan door waarschijnlijk onze vurigste fan E.H. Godfried Vansteenkiste. In september 2002 kwam misschien wel de grootste verandering uit het bestaan van Chiro Mandelburcht en Chiro Ingelburcht. De twee jeugdbewegingen besloten te fusioneren en verder te werken onder de naam Mandelburcht. Vanaf nu is Mandelburcht er zowel voor jongens als meisjes.

Overzicht hoofdleiders Chiro Mandelburcht

Frans Claerbout

Hubert Lavens

Paul Maes

Jean-Pierre De Clercq

Carlos Vanlerberghe

Frank Eggermont

Gino Debruyne

Johan Dupont

Jan Defreyne

Jan Coucke

Peter Maes

Chris Verstraete

Kris Vanlerberghe

Peter Krenn

Stefaan Lierman

Fabian Vandekerckhove

David Vandecasteele

Stefaan De Clercq

Bjorn Verbrugghe

Overzicht kampen Chiro Mandelburcht

1964:	Nukerke	1984:	Westmalle
1965:	Sart-Saint-Laurent	1985:	Westouter
1966:	Wielsbeke	1986:	Velzeke
1967:	Lichtaart	1987:	De Pinte
1968:	Loker-Scherpenberg	1988:	Bree
1969:	Bornem	1989:	Balen
1970:	Lommel	1990:	Lokeren
1971:	Clair-Marais	1991:	Castelre (Nederland)
1972:	Louise-Marie	1992:	Zutendale
1973:	Tremelo	1993:	Bon Secours
1974:	Gooreind	1994:	Buggenhout
1975:	Grimbergen	1995:	Westmalle
1976:	Zichem	1996:	Peer
1977:	Bree	1997:	Poppel
1978:	Beverst	1998:	Lokeren
1979:	Clair-Marais	1999:	Genk
1980:	Westouter	2000:	Hastière
1981:	Clervaux	2001:	Westouter
1982:	Meeuwen-Gruitrode	2002:	Zelem
1983:	Rochefort		

Wie een gelijkaardige tabel of een gedeelte kan opstellen voor de kampen en hoofdleidsters van Chiro Ingelburcht mag die altijd opsturen mailen naar info@chiromandelburcht.be.

Speelclub rules

Iedereen onder ons weet dat de speelclubs onze jongste leden zijn, maar daarom zijn ze niet de minst belangrijke. Ze zorgen voor onze toekomst in de Chiro, ze bepalen hoeveel leden we later zullen hebben en nog van dat. Waarom zeggen we dat nu, wel het is simpel: wij, Martha, Otto, Vicky en Meggie, zijn heel tevreden over jullie inzet voor onze Chiro. Jullie zijn elke Chiro-zondag met een talrijke groep aanwezig. Jullie klagen wel eens, maar als het dat maar is. Het is voor ons machtig om te zien dat jullie er terug zijn. Bedankt dus. Nu alles eens gezegd is, kunnen we beginnen met een kleine opsomming van al onze activiteiten van de voorbije weken.

We hebben weer van alles iets gedaan, vandaar dat het soms moeilijk is om alles op te sommen. Laten we het houden bij de grappigste en tofste momenten.

Het kerstfeestje is al een heel eindje geleden maar het was de max. Ouders bedankt om jullie knapen zo mooi te verkleden en hun een pakje mee te geven. Het muziekpak was amusant, het eten was lekker en de gezichtjes lachten blij. Wat kan een leider/ster zich nog meer wensen?

Weten jullie bijvoorbeeld nog dat jullie zijn gaan zwemmen? Velen onder jullie zijn echte waterratten (nietwaar Mathias?). Sommigen kregen het koud na zolang in het water te zitten en kregen een blauwe lippen (weet je dat nog Saghine?) .

En die keer dat jullie zelf een toneeltje mochten maken en het dan uitvoeren? De ene groep zocht hun inspiratie bij K3 en de andere groep imiteerde Sneeuwwitje, terwijl onze 2 jongens zich als stoere macho's wilden bewijzen met enkele stunts.

Het smokkelspel vonden jullie ook wel super hé. Iedereen rende als gekken door onze lokalen om het een en ander te kunnen smokkelen naar het leiderskot. Superactief noemden we jullie toen, vol enthousiasme. Als beloning voor de inzet kregen jullie 2 weken later jullie lang verwachte fuif. De muziek was er al maar het decor nog niet. Velen schilderden er op los en toen kon het dansen beginnen.

Tuurlijk waren er ook chips en kinderchampagne. Als we iets doen, doen we het goed!

De twister-namiddag vonden jullie wel tof, maar wat langdradig. Wij zien alles, dus veranderden we het spel wat. Die namiddag speelden we ook nog schipper-mag-ik-over-varen, de dolle koe,... en ja "actie of waarheid" waar de leiding fel van genoten heeft, want nu weten we veel meer i.v.m. jullie eerst liefje,... We moeten dat nog doen.

Ja, dat was het zo wat, er komt zeker een vervolg op. We zijn waarschijnlijk nog een pak toffe momenten vergeten te vermelden, onze excuses daarvoor hé, maar we zijn ook maar mensen.

Groetjes en pollekes van onder machtige leidsters en leiders, den Martha, de Vicky, den Otto, de Meggie

P.S.: Meggie heeft blond haar en Vicky bruin haar, gelieve Meggie dus niet meer Vicky te noemen (hang dat boven jullie bed). Alvast bedankt. Greetz van onder leidster Meggie (met het blonde haar en de kleinste van allemaal).

Een dagje met de Rakwi's naar het Kerelsplein te Roeselare.

De 16de maart was de fameuze dag. Op het Kerelsplein te Roeselare werden verschillende Chiro's van Zuidwest-Vlaanderen uitgenodigd voor een grote spelendag. Wij met Chiro Mandelburcht daar naartoe.

We spraken om 8u30 af in de chiro. Heel wat leden en leiding stonden er met kleine oogskes. We propten de leden in de auto's en weg waren we. Rond 9u30 checkten we in op het Kerelsplein. Aan de hand van wat toneeltjes toonde men welke afdeling welke activiteit ging doen. De Speelclubs mochten mee met Kartonnen Koen, ze mochten helpen meebouwen aan een nieuwe kartonnen stad. Onze Rakwi's hadden meer geluk. In de loop van de voormiddag mochten ze papieren pijltjes maken en kregen ze een blaaspijp. De verschillende Chiro's werden in verschillende groepen gesplitst. De bedoeling was dat ze leden van een andere ploeg konden aantikken met hun pijltje die ze hadden weggeblazen. Ne hele voormiddag hebben ze dat volgehouden. De meiskes kwamen op den duur woedend als weer een onnozele (hun woorden) jongen het pijltje in hun gezicht had geblazen. Verder liep alles gesmeerd.

In de middagpauze gebeurde er niet veel speciaals. We kregen soep die maar niet wilde afkoelen. Er hebben er massa's hun tong verbrand. Rond 14 uur herbegonnen de activiteiten. De Rakwi's deden allerhande pleinspelen waarbij ze zelf zeiden dat het beestig leuk was. Ook de leiding heeft zich kostelijk geamuseerd. Om de hele boel af te sluiten was er nog een toneeltje waarin ze toonde hoe voor iedereen de dag verlopen was. Ik denk niet dat de Rakwi's daar veel van hebben gezien, é gasten?! Om 17 uur waren de Rakwi's moe gestreden en helemaal uitgeput. Het was voor hen tijd om naar huis te gaan en onmiddellijk in bed te vliegen.

Wat was het een heerlijke dag!!!!!!!

Pieter, Cete en Sharon.

Die grooten veldslag der Tito's

"Veni, vidi, vici." zo zei ooit een grote veldheer: Caesar. Alzo dachten onze Tito's natuurlijk niet. Het strijdtalent van onze Tito's kan niet onderschat worden. Hun opdracht was simpel: die bestond erin een aarden kluit, door jute omhuld, te deponeren op een olijke tegenstander, nog het liefst op een pijnlijke aambeï. Die tegenstander was dan in de mogelijkheid om het geworpen projectiel af te wenden door middel van een houten afweerplaat, zijnde een schild.

Nadat de schilden met etter en bloed besmeurd werden, trokken onze krijgers naar het battlefield. Dit zijnde het gebergte in het gemeentelijk sportstadium. De twee kampen waren in een oogwenk gevuld met krijgsheren allerhande: via Orks over Aardmannen tot Hobbits.

Het sein werd gegeven en een eerste aanvalsgolf vertrok vanuit beide kampen. Velen vielen in de strijd. Maar de dapperen trokken verder, gesteund door hun ijzersterk geloof in hun kansen. Een laatste confrontatie op Golgotha legde de strijd in een definitieve plooi. Een charge van de blauwen en de roden waren verleden tijd. Caesar zou in zijn broek gescheten hebben.

Het sein werd gegeven en een eerste aanvalsgolf vertrok vanuit beide kampen. Velen vielen in de strijd. Maar de dapperen trokken verder, gesteund door hun ijzersterk geloof in hun kansen. Een laatste confrontatie op Sinai legde de strijd in een definitieve plooi. Een charge van de blauwen en de roden waren verleden tijd. Caesar zou in zijn broek gescheten hebben.

Het sein werd gegeven en een eerste aanvalsgolf vertrok vanuit beide kampen. Velen vielen in de strijd. Maar de dapperen trokken verder, gesteund door hun ijzersterk geloof in hun kansen. Een laatste confrontatie op de Kemmelberg legde de strijd in een definitieve plooi. Een charge van de blauwen en de roden waren verleden tijd. Caesar zou in zijn broek gescheten hebben.

En zo geschiedde. Want zo is geschiedenis. Die herhaalt zich. Meerdere keren op een uniform continue wijze zelfs. En daar kunnen de Tito's zelf ook niets aan veranderen. Ze kunnen enkel hun lot ondergaan. Tot zover deze filosofische noot.

Wegens uw leidsters,

Plato, Aristoteles en Pythagoras

De wonderlijke avonturen van de Ketis

Yow beste p-iekske lezers,

Bridge et oes gevraagd vo een tekstje te skriven en da gon we dus doen é. Ie et oes der wel één ding bie gezeid, namelijk nie te grof é gasten! Wat dat ie em door mee bedoeld weete kik wok nie we. We zin wider toch noois grof of wel? Kga ne ke een twa verteln é. Sinds dat de chiro verbroederd is, ist olleen mo vertofferd in de chiro. Vooral up kamp go da sjiek zin pijsek want anders moesten wider 10 dagen zonder een meiske te zien. Gat moeton zien ton dawe een meiske tegenkwamen. Amai we waren lik bezetenen! Mo echt ti veel versjiekerd en wok omda we nu wok leidsters en.

Eigenlijk ebben we ol veel toffe activiteiten gedon we! Wen oes ol vort gelachen vooral met oeze zoek- of "trek"tochten! Ook pijsek dat er nieuwe koppeltjes gaan ontstaan vb. Blomme en Nike, Bea en Jannelyn, en met oes vrée skoon nieuw lid Ille gaat daar nog vele an veranderen. Ille merci daj gekom et é no de chiro! Dus ik pijze dawe nog vele romantische momenten gan beleven. Vooral up kamp pijsek. Mo nu gak ne keer nie meer babbelen over meiskes.

Wistje da Bridge eigenlijk een machtig racepiloot is! Ja, ie et et oes nog ne ke getoond mor helaas der moest weer iets mis gan é! Das normaal aje me Bridge meegaat é. We zaten wider dar een betje te sleern in de sneeuw tot da ommeke dréétn roept van EI BRIDGE TIS DO NE bridge rit in een put.... NE ZANDBAK! En wider zaten dor é. Vaste zonder eten drie euren van oezen achternoene weg. Zonder drinken,... Kortom twas terrible! Tot da Bridge up et prachtig idee kwam om up ne zondagachternoene na nen boer te gaan en te vragen om em derut te "trekken". Mo wat da we ol ECHT nie an verwacht adden wou dienen boer nie! Dus ja, we kostn mor één ding doen é, duwn! En da dein we en ton pijsek da Bridge een onze-vaderke eeft opgezegd mo tlukte dus é! Dus kostn we were weg! Wat dak wok vrée sjiek vonne was oes kerstfeestje. We moestn ton up drie-koningen-tocht gan voor geld te verzamelen vo later een toffe activiteit te doen, sjiek é! Al tope awe eentwa van 90 EUR zeker ewel dus do kun we ol eentwade doen é!

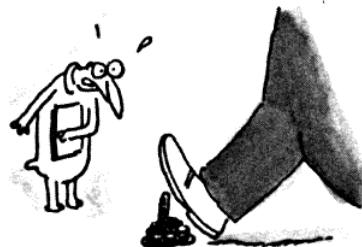
**Wistje da ik (Bertn) en Blomme mekaar altijd zir doen iedere chiro?
Tis nie express we, mo toch. Ik zitte olsan up de een of andere
maniere in zin oge en em tegen min hoofd! We en nu ol ééne chiro
get wanneer da da nie gebeur. Kpijse dak ne ke nen elm go andoen!
Kweete lik echt nie me wuk geskreven mo kga zeker ton nog ne ke
een tekstje skrivn. En Bridge: sorry dat een betje te late was!**

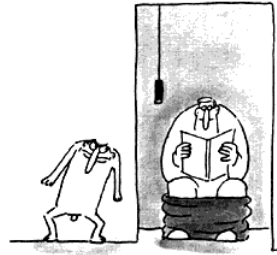
Zeg beste keti's en medeleden en lezers, Salu en de leute é!

Tot naaste keer!

Cookie , The Great

KONT OM KONT

Aspi's and the mission

De Blackhawk vliegt laag over het totaal verduisterde en dreigende landschap. We zitten met ons zessen in de cabine op weg voor onze missie. We controleren nog een laatste keer onze zware uitrusting. Is het M16 machinegeweer geladen en gepoetst? Staat de veiligheidspal op? De nachtkijkers worden op de kevlar helmen gemonteerd. De scherfwerende vesten worden netjes strak om het lijf getrokken. Op de rug komt het kleine rugzakje met de extra munitie en explosieven. Jeronimo grijnst nog even voor hij de bivakmuts over zijn hoofd trekt. Zoals altijd is hij de rust zelve. Een hele geruststelling dat hij er bij is om mijn rug te dekken. Robrecht zwoegt om de zware communicatieapparatuur en de laseraanwijzer over zijn schouder te hangen. Hij heeft vannacht de ondankbare taak toebedeeld gekregen om als muilezel te fungeren. Bart verbergt zijn zenuwen door allerlei gekke bekken te trekken. Straks zal het echter één en al ernst zijn. Dieter staart naar buiten, hoewel er helemaal niets te zien is. Hij streelt intussen over de koele loop van zijn sniper geweer. Ik denk bij mezelf dat we op dit eigenste ogenblik beter andere dingen zouden strelen dan het metaal van één of ander wapen. Maarten kijkt me vragend aan. Wat zou ons daar beneden te wachten staan? Ik knik hem bemoedigend toe en buig me voorover om de veters van mijn bottines wat strakker aan te trekken. Het startsein voor onze missie was enkele uren vroeger ge-

geven door onze eerste minister. Tijdens een vlamme toespraak op televisie, legde hij ons het belang van deze oorlog uit. Wij hadden de eer om te mogen vechten voor de internationale vrijheid en vrede. Aan de terreur moest en zou nu een einde komen. Dit monster vorm-

de al te lang een bedreiging voor de wereld en in het bijzonder ons land. De slagzinnen van de speech spoken door ons hoofd. De dof dreunende motoren van de Blackhawk zorgen voor een begeleidend melodietje. Ik kijk even naar mijn team in de helikopter. Wie zou de morgen niet halen? En hoeveel doden zouden er vallen voor dit

conflict ten einde is? De boordschutter haalt me uit mijn overpeinzingen. Met zijn wijsvinger geeft hij aan dat we slechts één minuut verwijderd zijn van onze dropzone. Geen tijd meer voor idiote gedachten. Met slechts een klak van de tong maak ik mijn vijf mannen duidelijk dat het definitief zover is. Kalm staan ze op. De gezichten worden verborgen onder de mutsen zodat ze het weinige maanlicht niet kunnen weerkaatsten. Ze klappen de nachtkijkers als een vizier naar beneden. Niet te geloven dat zo'n jonge gasten reeds zo professioneel met deze situatie omkunnen. De heli hangt slechts enkele meters boven het rulle zand. Langs het touw glijden we één voor één in stilte naar beneden. Ze verspreiden zich meteen in een cirkel rondom de dropzone. Er is zelfs geen plofje te horen wanneer ze zich in het zand gooien. De wapens zijn zo geolied dat het ontgrendelen slechts een heel licht klikje veroorzaakt dat met moeite kan gehoord worden. De Blackhawk verdwijnt in de nacht. Je hoort nog een tijdje het zoeven van bladen en daarna niets meer. We blijven een tijdje liggen en speuren de omgeving af. Heeft niemand ons opgemerkt? Alles lijkt rustig. In het rode schijnsel van de zaklamp kijk ik op de kaart. Een blik op het kompas en we vertrekken

richting noorden. Bart loopt enkele meters voorop als verkenner. Robrecht zeult met de radio en de laser-aanwijzer door het zand. Hij heeft het zwaar maar zal dat niet laten merken. Zijn moment van glorie komt als hij met die laser straks voor de bommenwerpers het doel zal kunnen aanwijzen. Ik ga

net voor Robrecht uit. Maarten en Dieter dekken zijn flanken. Jeronimo sluit onze rangen. Hij heeft zijn M16 losjes in de hand, op het nonchalante af. Precies of hij maakt de zondagnamiddag een wandelingetje door het park. Ik weet wel beter. Alle vijf zijn ze op en top bij de zaak. Het geringste geluidje zullen ze horen en meteen zal de vinger, die nu nog langs het wapen ligt, de trekker omklemmen, klaar om te schieten. Gedurende een uurtje gaat het reeds in lichte looppas richting doel. Het kan niet ver meer zijn. Iedereen voelt intuïtief aan dat het moment van de waarheid er is. Dan steekt Bart zijn vuist omhoog en gaat snel en toch voorzichtig liggen. Nu zand tussen de geoliede onderdelen van de M16 krijgen kan straks

dodelijk zijn. De rest van de groep sluipt naderbij. In de groene wereld van de nachtkijker ontwaren we in de verte het doel. Een goed gecamoufleerde lanceerinstallatie. Dieter plooit de steuntjes van zijn sniper geweer uit en begint door zijn vizier naar mogelijke doelwitten te gluren die hij straks met een enkel schot zal omleggen. Bart en Jeronimo nemen elk een flank van onze kleine linie voor hun rekening. Ze voelen vlug nog eens of de reserveladers en de handgranaten binnen bereik zijn en geven met hun duim aan dat ze er klaar voor zijn. Maarten heeft de radio overgenomen van Robrecht. Die is nog volop bezig de laser op de driepikkel te plaatsen. Ik bekijk intussen de omgeving en wijs Bart, Dieter en Jeronimo de vijandelijke posities aan. Met een amper merkbaar knikje laten ze weten dat ze de vijand gezien hebben. Het zou best een mooie plek zijn, denk ik, tenminste als je ze niet in deze spookachtige en gespannen sfeer zou bezoeken. Plots komen er enkele vrachtwagens en pansters het lanceerterrein opgereden. Inlichtingen had het enkel over de licht bewapende eenheid die de lanceerinstallatie bedient, niet over een hele troep tot de tanden bewapende soldaten. Als de bommenwerpers straks hun eitjes gooien

kan het nog knap lastig worden om terug naar de dropzone te raken. De omgeving zal dan helverlicht zijn door de brandende resten van de nu nog intacte lanceerinrichting. Iedereen beseft dit en hoopt dan ook dat de bommen niet veel van de site zullen overlaten. Robrecht richt de laser en Maarten roept de jongens van de luchtmacht op. Enkele minuten later horen we reeds het gebrul van de vliegtuigen, kort daarna gevolgd door het schrille gefluit van de vallende bommen. We proberen zoveel mogelijk dekking te zoeken in het zand. "Zou deze éne oorlog nu werkelijk de terreur uit de wereld bannen? Of begint alles straks gewoon opnieuw?" vraag ik me af vlak voordat de hel losbarst. Misschien kunnen we beter oorlogje spelen. Dan kan iedereen 's avonds gewoon naar huis.

Bas

Agenda

Op de volgende zondagnamiddagen van 14.00 tot 17.00 uur zijn er activiteiten gepland. Gelieve dit blad dan ook bij te houden en eventueel aan de koelkast te hangen.

30 maart

12 april **Paintball voor Keti's en Aspi's. Geen Chiro voor de andere afdelingen.**

13 april **Enkel Chiro voor Speelclub, Rakwi's en Tito's.
Tito's: gelieve allemaal de fiets mee te brengen!**

20 april **In tegenstelling tot het vorige P-iekske geen Chiro.**

26 april **West-Vlaamse Jeugdsportdag voor Tito's, Keti's en Aspi's. Geen Chiro voor de andere afdelingen.**

27 april **Enkel Chiro voor Speelclub en Rakwi's.**

11 mei

25 mei **Geen Chiro.**

1 juni **Zwemmen voor alle afdelingen.**

De agenda kan ook op het net geraadpleegd worden:

<http://www.chiromandelburcht.be>

Het kamp brengt ons dit jaar naar Mol en wel van 10 augustus tot 20 augustus 2003.

Weetjes

Belangrijk bericht: Sharon, onze knappe leidster is terug vrijgezel. Dus jongens je weet het é. Meisjes, jullie hebben er een grote concurrent bij.

Wist je dat, zelfs al drink je niet, je toch op de grond terecht kan komen. Bas weet er alles van. Da manneke heeft in zijn slaap vlug eens de grond gekust. Het is eens iets anders é. Het moet niet altijd de paus zijn.

Wist je dat Hènz niet helemaal tevreden was met zijn neus. Plastische chirurgie leek hem te duur, dus zorgde hij zelf voor een mooi rood streepke op zijn neus.

Meggie heeft al eens bewezen dat je met een brommer kan vallen. Enkele weken geleden bewees ze dat nog eens. Al kon het arm schaap er niets aandoen, een busje reed haar aan. Gelukkig had ze maar enkele schaaftwonden.

Wist je dat Bridge een groene jongen is? Hij probeert het elektriciteitsverbruik dan ook zoveel mogelijk te beperken. Wel een beetje vervelend als het bezoek dan in het donker zit.

Wist je dat Vicky nu ook kan zien zonder haar bril ? De FCB - fan gooide haar grote bril weg en ruilde hem in voor lenzekes. Je moet maar het lef hebben.

En den Bridge, die jongen heeft afgezien. Hij reed met zijn auto vast in een zandbak en geen enkele boer wilde hem helpen. Die boeren toch é.

Lindsey viert nu elke dag carnaval.

Wist je dat je beter geen zwanworstjes opwarmt in een open haard? Niet dat ze niet warm genoeg zijn. Integendeel, ze zijn niet vast te houden.